

sin Orden; skulde der være noget Sted, hvorfra man burde høre Autoriteterne og Handelsstanden, saa er det Helsingør, der anløbes af omtrent 20,000 fremmede Skibe om Aaret, hvor man altsaa kjender nøiagtigt til disse Forhold. Derksom Sundtoldden blev oppebaaren i Kjøbenhavn, og Handelsstanden i Kjøbenhavn var Mægler imellem Regjeringen og de fremmede Skibe, tør jeg holde mig overbeviist om, at Kjøbenhavns Handelsstand paa det Bestemteste vilde udtale sig imod det nærværende Lovforslag. Den høitærede Minister synes ikke at være stemt for Forsøg paa en Overeenskomst med de østersøiske Magter; thi det er kun dem, jeg har nævnt. Jeg har troet, at den høitærede Minister vilde sjanke dette Punkt sin særdeles Opmærksomhed. Det forekommer mig, at det venstfælige Forhold, der for Tiden bestaaer mellem Danmark og de østersøiske Magter, gjør Krav paa, at man kommer dem saameget som muligt imøde, og i alt Fald forekommer det mig dog virkelig, at en Overeenskomst kunde være værd at prøve. En Overeenskomst synes ikke let at kunne føre til det Resultat, at een Magt, for Exempel Sverrig, udelukkende satte sin Mening igjennem; tværtimod er det at vente, at, naar sagkyndige Mænd fra de forskjellige Stater samledes paa det dertil bestemte Sted, vilde en Imødekommen i Anskuelse kunne ventes, saa meget mere som alle oplyste Statsmænd ere af den Mening, at Hønsynet til Handelen og Søarten bør komme fortrinligt i Betragtning, og at ikke Quarantainevæsenet bør medføre større Hindringer, end uomgængeligt er fornødent. Det Samme er fra den danske Regjering Side udtalt til disse Magter, og der er lagt til, at man vilde tage særdeles Hønsyn til disse Magters Mening saa vel om Sagen i dens Almindelighed, som om de enkelte Spørgsmaal. Den høitærede Minister fremhæver, at der ingen causal Forbindelse er imellem de af Sundhedscollegiet foreslaaede hygieiniske Foranstaltninger og nærværende Lov. Ja, jeg tilstaaer, der er Meget, der taler for denne Anskuelse, men derved kapper man det sidste Toug, hvorved Sundhedscollegiet har holdt fast, for dog nogenlunde at kunne forsvare, at det saa villigt er gaaet ind paa Ministeriets Anskuelse,

efter 7 Maanedes i Forveien at have udtalt derfra ganske afvigende Anskuelse. Den høitærede Minister siger: Ja, men de nærværende Quarantaineforanstaltninger lade sig ikke gennemføre. Men Sundhedscollegiet, paa hvis Mening man nu lægger megen Vægt, har dog i Skrivelse af 4de September 1850 udtalt ganske den modsatte Mening, og sagt: de lade sig gennemføre her i Landet; Danmarks særregne Bestaffenhed gjør det lettere her end andetsteds at overholde disse Foranstaltninger, og man har hidtil med megen Omhu paa forskjellige Steder gjort sig Umage for at overholde dem, og — som jeg troer — virkelig ogsaa forebygget Choleraens Indbringelse søvarts fra, saa jeg ikke mener, at man saaligefrem kan bryde Staven over den hidtil bestaaende Tingenes Orden. Men Thinget vil have bemærket, at jeg ingentunde andrager paa, at man for bestandig skal vedligeholde den nærværende Tingenes Orden; men jeg mener, at den ikke skal ophæves, førend en Overeenskomst er truffen med de Nabomagter, med hvilke Danmark staaer i Forbindelse, og som foreskomme mig at have et billigt Krav paa, at man ved denne Leilighed ogsaa tager Hønsyn til deres Mening.

Ordføreren: Jeg skal ikke inklade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt de østersøiske Magter ere venstfælige Magter eller ikke, navnlig med Hønsyn til Quarantaineforanstaltningerne; men jeg skal kun bemærke, at, naar den ærede Minoritet i det, som jeg har anført om den svenske Quarantainelovgivning og om Uoverensstemmelsen mellem den danske og den svenske Quarantainelovgivning, hvorpaa jeg til Exempel anførte det, som findes i Betænkningen fra Helsingørs Communalbestyrelse, har seet en Anke mod nogen bestemt Person, saa var min Anke ene rettet mod Lovgivningen. Der fandtes derimod, saavidt jeg veed, Intet i mine Udtryk, som kunde referere sig til nogen Person, hverken til nogen svensk Consul, Vice-Consul eller General-Consul, saa at jeg aldeles ikke kan fatte, hvorledes den ærede Minoritet af mine Ord, som være rettede mod Lovgivningen, kom til at omtale, hvorledes den nærværende svenske General-Consul forholder sig med Hønsyn til Sundhedspassets Udstedelse.